

חַת־תִּי לַיּוֹם שְׁנַי פְּרִשִׁת לָךְ לָךְ ח' מֵר-חֲשׁוֹן ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֵן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁנַי עִם רִשׁוֹי

הַיּוֹם נִלְמַד מֵה קָרָה לְאַבְרָם וּלְשָׂרֵי בְּמִצְרַיִם.

כְּאֲשֶׁר אַבְרָם הִגִּיעַ לְמִצְרַיִם, שָׂרֵי הַתַּחְבָּאָה בְּאַרְגָּז גְּדוֹל. הַשּׁוֹמְרִים בְּגִבּוֹל מִצְרַיִם אָמְרוּ לוֹ לִפְתּוֹחַ אֶת הָאַרְגָּז כְּדֵי שְׁיִוָּכְלוּ לְרֵאוֹת מֵה יֵשׁ בְּתוֹכּוֹ. כְּאֲשֶׁר הֵם רָאוּ אֶת שָׂרֵי, הֵם הִחְלִיטוּ שֶׁהֵיא כָּל כֹּף יָפָה שְׁעָלֶיהָ לְהִתְחַתֵּן עִם פְּרַעָה. לָכֵן לָקְחוּ אוֹתָהּ לְאַרְמוֹן שָׁלוֹ.

שָׂרֵי אָמְרָה שֶׁהֵיא אַחוֹת שֶׁל אַבְרָם, כְּמוֹ שְׂאֵבְרָם בְּקֶשׁ מִמֶּנָּה. הַמִּצְרַיִם נָתְנוּ לְאַבְרָם הַרְבֵּה מִתְּנוֹת כְּדֵי שְׁיִשְׁמַח עַל כֹּף שְׂאֵחוֹתוֹ עוֹמְדָת לְהִיּוֹת אִשְׁת פְּרַעָה. שָׂרֵי לֹא רָצְתָה לְהִתְחַתֵּן עִם רִשָׁע כְּמוֹ פְּרַעָה, כְּמוֹבֵן. ה' עָשָׂה שְׂכָל אֲנָשֵׁי אֲרְמוֹן פְּרַעָה יִלְקוּ בְּצַרְעַת קָשָׁה שֶׁהִצִּיקָה לָהֶם מְאֹד. כֹּף הֵם אֶפִּילוֹ לֹא יָכְלוּ לְנַגּוֹעַ בְּשָׂרֵי.

פְּרַעָה בְּכָל זֹאת נָסָה, אָבֵל ה' נָתַן לְשָׂרֵי מִלְּאָף שֶׁבִּקְשָׁה מִמֶּנּוּ לְהַכּוֹת אֶת פְּרַעָה בְּכָל פְּעַם שֶׁהִתְקַרַּב אֵלֶיהָ יוֹתֵר מִדֵּי.

פְּרַעָה הִבִּין שְׂשָׂרֵי כִּנְרָאָה נְשׂוּאָה לְאַבְרָם, הִיּוֹת וְכָל הַדְּבָרִים הַמוֹזָרִים הָאֵלֶּה הִתְרַחֲשׂוּ. הוּא קָרָא לְאַבְרָם לְבֹא אֵלָיו וּשְׂאָלוֹ "מִדּוּעַ לֹא אִמְרָתָ שְׂאֵתָה נְשׂוּי לָהּ? מִדּוּעַ אִמְרָתָ שֶׁהֵיא אַחוֹתְךָ? עִבְשִׂי יֵשׁ לִי מִמֶּשׁ 'בְּעִיּוֹת' עִם ה'! צֹא מִמִּצְרַיִם, הִיּוֹת וְאֲנָשִׁים כְּאֵן אֵינָם טוֹבִים וְיִכּוּלִים לְנַסּוֹת לְגַנֵּב אֶת שָׂרֵי הִיּוֹת שֶׁהֵיא כָּל כֹּף יָפָה".

פְּרַעָה שָׁלַח שׁוֹמְרִים לְלַכֵּת עִם אַבְרָם וּשָׂרֵי כְּאֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמִּצְרַיִם. בְּנוֹסָף הוּא גַם שָׁלַח אֶת בִּתּוֹ הַגֵּרָה, כְּדֵי שֶׁתְּהִיָּה הַמְּשֻׁרְתָת שֶׁל שָׂרָה. הוּא הִחְלִיט שֶׁמוּטָב שֶׁתְּהִיָּה אֶפִּילוֹ מְשֻׁרְתָת בְּבֵית שֶׁל אִשָּׁה צְדִיקָה שֶׁה' אוֹהֵב אֶת מַעֲשֵׂיהָ, מֵאֲשֶׁר לְהִיּוֹת נְסִיכָה.

אַבְרָם חָזַר בְּדַרְכּוֹ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּאוֹתָהּ דָּרָךְ בָּהּ הַלָּךְ קוֹדֵם. (אַבְרָם חָשׂ שֶׁזֶּה אֲנוּשֵׁי לְהִתְאַחֵסוֹן בְּאוֹתָם מְקוֹמוֹת בָּהֶם הִתְאַחֵסוֹן בְּדַרְכּוֹ לְמִצְרַיִם, וְלִחְזוֹר עַל עֻקְבוֹתָיו וּלְשַׁלֵּם לְבַעֲלֵי הָאֲכַסְנִיָּה בְּמִקְרָה שֶׁהִיָּה חַיֵּב לָהֶם כֶּסֶף).

אַבְרָם חָזַר לְבֵית א-ל, שֶׁשֵּׁם הַקְּרִיב קָרְבָן לָהּ וְהִתְפַּלֵּל שֵׁם שׁוֹב.

תהלים / יום ח' לחדש פרקים מ"ד- מ"ח

בתהלים של היום, פרק מ"ו, מדבר על כך שבאשר משיח יבוא, ה' יעשה שלא יהיו עוד מלחמות והעולם כולו יהיה שקט ובשלו. "לכו חזו מפעלות ה' אשר שם שמות בארץ. = ה' השאיר את הארץ שממה ממלחמות.

האדמו"ר הזקן מסביר בתורה אור שאין מדבר כאן רק על מלחמות עם חילים ושוטרים, אלא מדבר כאן גם על המלחמה שלנו ביצר הרע.

בזמננו צריכים כל העת להלחם נגד היצר הרע כדי שנוכל לקיים מצוות ולהתנהג כפי שה' למד אותנו. בגלל שה' רוצה שנעבד קשה כדי להיות יהודים טובים יותר. אבל כאשר משיח יבוא, ננוח ממלחמתנו הנצחית ביצר, כמו שנחים בשבת מהעבודה הקשה של כל השבוע.

תניא / אגרת הקדש סימן כ"ו (ח' מרחשון שנה פשוטה)

אתמול למדנו שבזהר, התורה מכנה "עץ הדעת טוב ורע". כיצד נתן לומר על איזשהו חלק בתורה שהוא רע? הסברנו שהתורה היא רק טוב אבל "מתלבשת" בלבושי העולם כדי שיהיה קל יותר לאנשים בעולם ללמד אותה. היות והגשמיות של העולם מערבת מטוב ורע, זה נראה לנו כך גם בתורה. (בהמשך נראה למה ה' עשה את זה בדרך כזו). היום האדמו"ר הזקן אומר לנו שלא נהיה מפתעים מכף שהתורה יכולה ללבוש כאלו לבושים – תחפושות, השכינה מתלבשת כך גם כן.

גשמיות בעולם מערבת מטוב ורע, זה נקרא "קלפת נגה". (קליפה שיכולה להפוך לטוב או חס ושלום לרע). הטוב שנמצא בכל דבר זו השכינה.

השכינה נמצאת בגלות היות והיא נמצאת בעטיפת הקלפה. כשאנו לומדים תורה (שגם היא לבושה בעטיפת קלפת נגה בעולם) ומבינים מה טוב ומה רע, אנו לומדים כיצד להוציא את השכינה מהגלות. (בהמשך אנו נראה שאפילו רק ההבנה מה התורה אומרת, עוזרת להוציא את השכינה מהגלות).

היום יום / ח' חשוון

תארו לעצמכם שקבלתם הודעה מיחדת שהרבי רוצה לדבר אתכם. כשאתם הולכים לרבי, הרבי מבקש מכם לעשות עבודה מיחדת. בטח שתהיו מאוד מאוד מרגשים לקיים בדיוק את בקשת הרבי, הלא כן?

זה מה שקורה בכל פעם שאנו מקימים מצוה! ה' מדבר אלינו ומבקש מאתנו לעשות לו טובה: לטול ידים, להתפלל, ללמד תורה. אפילו שאנחנו אנשים רגילים, אנחנו מאוד חשובים, היות ואנחנו עושים טוב רק בשביל ה'.

זו המשמעות של המילה מצוה – בארמית צותא הכוונה חבוי כשאנו מקימים מצוה אנו מתחברים לה' כמו אדם שהמלך מבקש ממנו לעשות לו טובה מיחדת.

החכמים אומרים "שכר מצוה מצוה" שהשכר של המצוה הוא המצוה! היות והשכר הגדול ביותר עבור קיום המצוה הוא ההרגשה המיחדת שאנו מרגישים שעשינו משהו מיחד לה' ועכשו אנו מחברים אליו – למצוה. --

ספר המצוות / מצוות לא תעשה קמ"ח

היום לומדים שתי מצוות על בהמה מבפירה (שנולדה ראשונה)

1. **מצוות לא תעשה קמ"ד** – לכהן אסור לאכול בכור מחוץ לירושלים (אם אין בו מום) ואדם רגיל לא יכול לאכול ממנו כלל. הבכור מובא בקרבן, לכן הוא קדוש ושיד לכהן.
2. **מצוות לא תעשה ק"ח** – אסור לשמור את הבכור להחליפו בבהמה אחרת. (אם יש לבכור מום, אסור להחליפו)

רמב"ם / הלכות בכורות פרקים ב', ג', ד'

ברמב"ם היום לומדים על המצוה של בכור.

פרק ב' – לומדים איזה סוג של מום יכול לגרם לבכור שלא יהיה ראוי לקרבן, ושהכהן יכול לאוכלו בכל מקום.

פרק ג' – לומדים מי מחליט איזה סוג של מום גורם לבכור שלא יהיה ראוי לקרבן. כהן לא יכול להחליט על הבכור של עצמו.

פרק ד' – הרמב"ם מלמד את ההלכות מתי בעל חי נחשב בכור. למשל, אם הוא שיד לשני אנשים או אם לא בטוחים האם הוא הבכור

דרכי החסידות / לך לך

שמה של הפרשה לך לך מורה על ענין של הליכה. בפרשה לומדים שאברהם אבינו הולך ועושה את מה שה' מבקש ממנו, הוא מתקרב פיזית, בגשמיות, למקום אליו ה' רצה שייגע ומתקרב ברוחניות לה'.

אולם יש חלקים בפרשה בהם לא נראה שאברהם מתקדם קדימה. כאשר אברהם הגיע לארץ ישראל, יש רעב בארץ ועליו לעזוב את הארץ ולרדת למצרים. שם, שרה נלקחת לארמון פרעה. האם זה נשמע כמו עליה בקדשה או שמא דוקא ירידה?

האמת היא שהכל חלק מ"לך לך" – התקדמות. הדברים האלו שהתרחשו הם חלק מהנסיונות של אברהם אבינו. כאשר אברהם עמד בכל אחד מהנסיונות, הוא נעשה קרוב יותר לה'. לכן אפילו הדברים שנראים ירידה, הם חלק מהעליה.

כך הוא בנוגע לגלות וגאולה. מנסים לעלות קדימה לקראת הגאולה אבל יש דברים רבים שמתרחשים בגלות שנראים כאלו מרחיקים אותנו משיח חס ושלום. במקום שהדברים ישתפרו, נראה שרק נעשה רע יותר. אבל בדיוק כמו בפרשת לך לך הירידות האלו הם חלק מהעליה. החלקים הירודים של הגלות מקרבים אותנו לעליה בביאת המשיח. אמנם לא תמיד חשים זאת, אבל האמת היא שהגלות עצמה היא זו שמביאה את הגאולה.

(ראה ליקוטי שיחות חלק ה' פרשת לך לך)

תפלה / הללוי-ה

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה ציפה בת ר' שמעיה ע"ה גודמן

בפסוקי דזמרה אומרים את הפרקים האחרונים מתוך ספר התהלים. כולם מתחילים ומסתיימים במלה הללוי-ה.

בְּאֶשֶׁר אֹמְרִים אֶת הַפֶּרֶק הָאֲחֵרוֹן בְּתִהְיֶה קוֹרְאִים אֶת הַפְּסוּק הָאֲחֵרוֹן פְּעַמִּים:
"כָּל הַנְּשֵׁמָה תִּהְיֶה לִּי"

מִדּוּעַ אֹמְרִים זֹאת פְּעַמִּים? הָאֲבוּדֵרָהּ אֹמֵר שֶׁהַדָּבָר מַעֲיֵד עַל כֵּן שְׂאִינְנוּ רוֹצִים שֶׁהַמְּלִים
הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל סֵפֶר הַתִּהְיֶה יִסְתַּיְמוּ. אֹמְרִים פְּעַמִּים אֶת הַשּׁוֹרָה הָאֲחֵרוֹנָה פְּעַמִּים כִּי לְהִרְאוֹת
שְׂנֵהֲנִים לֹמֵר מְלִים אֵלָיו. כֵּן הַשֵּׁטֶן לֹא יָכוֹל לְטַעַן שֶׁלֹּא שֶׁהִיְהוּדִים רַק רוֹצִים לְהַזְדַּרֵּז וְלֹמֵר אֶת הַתְּפִלָּה
מֵהָרָה. יְהוּדִי אוֹהֵב לְהַתְּפַלֵּל!

גְּאוּלָּה וּמְשִׁיחַ / מְשִׁיחַ וְהַלְבָּנָה

מִקְדָּשׁ לְעֵלוֹי נִשְׁמַת סִבְתָּנוּ הָאֶהוּבָה מְרִים צִימְעַל בֵּת הָרַב יוֹסֵף בְּרוּךְ ע"ה פְּרִיזְמָן

מִנְהַג חַב"ד שֶׁלְכַתְּחִלָּה הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן שְׂאֶפְשֵׁר לֹמֵר בּוֹ קְדוּשַׁת לְבָנָה הוּא בְּיוֹם ז' לַחֹדֶשׁ.
הַגְּמָרָא אֹמֶרֶת שֶׁבְּאֶשֶׁר אָדָם עוֹרֵף קְדוּשַׁת לְבָנָה בְּזִמְן הַמִּתְאִים, הָרִי זֶה כְּאֵלּוֹ הוּא מְקַבֵּל פְּנֵי שְׂכִינָה.
מָה הַקֶּשֶׁר בֵּין הַדְּבָרִים?

בְּמַהֲלֵךְ הַגְּלוּת, אֵין לָנוּ אֶת הַזְּכוּת לְהַקְבִּיל פְּנֵי הַשְּׂכִינָה. אֲבָל כָּל חֹדֶשׁ, בְּאֶשֶׁר הֵיִרַח גָּדֵל שׁוֹב, אָנוּ
נִזְכָּרִים שֶׁהִיְהוּדִים גַּם הֵם יְכוּלִים לְגַדֵּל שׁוֹב בְּאֶשֶׁר מְשִׁיחַ יָבֹא.

כֵּן נוֹכַל לְקַבֵּל פְּנֵי הַשְּׂכִינָה. וְזֶהוּ אֶחָד הַדְּבָרִים אוֹתוֹ אֹמְרִים בְּקְדוּשַׁת לְבָנָה "דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חֵי
וְקַיִם".

מִמְּלַכְתַּת דָּוִד נִמְשְׁלָה לְלְבָנָה. כְּמוֹ הַלְבָּנָה, הַמְּלוּכָה שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ תִּגְדֵּל וְתִהְיֶה חֲזָקָה שׁוֹב בְּאֶשֶׁר
מְשִׁיחַ יָבֹא

(שְׁלַחַן מִנְחָם חֵלֶק ב' עִמּוּד 205)